

УДК 796.51

Бурка О.М.¹, Яницька К.Ю.²

¹канд.пед.наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

²студ. гр. УФКС-229 НУ «Запорізька політехніка»

ЕКОЛОГІЧНИЙ ТУРИЗМ ЯК ЧАСТИНА РЕКРЕАЦІЇ

Екологічний туризм (екотуризм, зелений туризм) – форма туризму, сфокусована на відвідуванні природних територій позбавлених антропогенного впливу.

Міжнародний Союз охорони природи визначає екологічний туризм як подорож з відповідальним ставленням до навколишнього середовища по відносно не порушеним природним територіям, з метою вивчення, насолоди та охорони природи, культурних пам'яток.

Подібне визначення дає Міжнародне товариство екотуризму: «Екологічний туризм – це відповідальна подорож у природні території, що сприяє охороні природи та покращує добробут місцевого населення».

Термін «екотуризм» вперше був використаний мексиканським екологом Ектором Себальосом-Ласкурайном у першій половині 80-х років XX ст. Під

чим визначенням він розумів ідею гармонії рекреації та екології, чим забезпечив велику популярність цьому напрямку.

Відповідно до Себальоса-Ласкурайна, екотуризм – це активна форма рекреації, заснована на раціональному використанні природних благ. Основними складовими такої діяльності є відмова від комфорту, інтернету, прищеплення системи цінностей, заснованій на духовному збагаченні, підтримці традицій місцевих спільнот, спогляданні, спілкуванні з природою та її охорони.

До видів екологічного туризму відносять:

- культурний;
- науковий;
- агротуризм (сільськогосподарський);
- освітній (пізнавальний);
- пригодницький.

Основні засади екотуризму

1. Подорожі задля знайомства з живою природою, звичаями та культурою.

2. Мінімізація негативних наслідків урбанізації, підтримка екології.

3. Сприяння охороні природи.

4. Екоосвіта.

5. Взаємодія з місцевим населенням (в тому числі реалізація економічної функції туризму).

Багато факторів вплинули на зростання негативного впливу на природу, однією з головних вважається урбанізація, у зв'язку з тим, що вона призводить до забруднення природних територій, що у свою чергу провокує у багатьох осіб хвороби через неякісне повітря, брудну воду, просочену хімікатами ґрунту та інше. У свою чергу екологічний туризм допомагає людині виправити своє здоров'я – фізичне та духовне. Екологічно чиста природа, яка ще не зіпсована людськими руками, сприяє оздоровленню, дає нам повний душевний спокій, через тісне єднання з природою.

Найпоширенішим засобом екотуризму є екологічні стежки. Вони долучають людину до природи, дарують душевний спокій та легкість. Людина при проходженні екотропи відволікається від сірих буднів, стресу на роботі та негативу від оточуючих.

При взаємозв'язку людини та природи у вигрaші опиняються обидва, оскільки особа з екомисленням дбає про природу, не завдає їй шкоди. А та, у свою чергу, дарує душевний спокій і звільняє від великої кількості непотрібної інформації, яка має особливість пригнічувати загальний емоційний стан населення.

Лікувальні властивості екологічного туризму справді безмежні. Все, що оточує людину, впливає на її здоров'я. Тому вона сама обирає, як піклуватись

про свій організм: можна постійно перебувати в мегаполісі та відчувати стрес, вплив поганої екології та негативних емоцій або періодично вибиратися з «кам'яних джунглів» на природу. Людина була створена як частина природи і в першу чергу вона потребує її, адже саме вона і є нашим найкращим лікарем.